

הדרגה ההיא של החיה היא ששולטת בלילה. ואם תאמר, הנה כתוב (דניאל ח) גבריאל הבן להלז את המראה - כף זה ודאי, שמראה דבריו יותר סתומים, ובחלום מפרש יותר, ומפרש את הסתומים של המראה. ועל כן נפקד גבריאל, שיפרש את דברי המראה, שהוא יותר סתום.

ועל כן כתוב במראה - וירא, וארא. מה הטעם? משום שהוא מראה, כמו המראה הנה שנראים בתוכו כל הדמיות, ומשום כף וארא, ראיתי דמותו. באל שדי, שהוא המראה, שנראית בתוכו דמות אחרת, וכל הדמיות העליונות נראות בו.

משום כף, יעקב באותו הזמן, כתוב ויחלם והנה סלם מצב ארצה (וראשו). מה זה סלם? הדרגה ששאר הדרגות תלויות בה, והוא יסוד העולם. וראשו מגיע השמימה, כף הוא להתקשר עמו. וראשו מגיע השמימה, מי ראשו? ראשו של אותו סלם. ומי הוא? זה שכתוב בו (בראשית מז) ראש המטה. משום שהוא ראש למטה הזו וממנה מאיר. מגיע השמימה, משום שהוא סיום הגוף, ועומד בין עליון ותחתון, כמו שהברית הוא סיום הגוף ועומד בין הירכים והגוף, ועל זה מגיע השמימה.

והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו, אלו הממנים של כל העמים, שהם עולים ויורדים בסלם הזה. כשישראל חוטאים, נשפל הסלם הזה, ועולים אותם הממנים. וכשישראל מכשירים את מעשיהם, מתעלה הסלם הזה, וכל הממנים יורדים למטה ועובר שלטונם. הכל עומד בסלם הזה. כאן ראה יעקב בחלומו את

מנבואה. מראה, על ידא דההוא דרגא דההיא חיה דשלטא בליליא. ואי תימא, הא כתיב (דניאל ח) גבריאל הבן להלז את המראה. הכי הוא ודאי, דמראה מלוי סתימין יתיר, ובחלמא פריש יתיר, ופריש סתימין דמראה, ועל דא אתפקד גבריאל, דיפרש מלוי דמראה דאיהו סתים יתיר.

ועל דא כתיב במראה, וירא, וארא, מאי טעמא, בגין דמראה איהו, פהאי מראה דאתחזי כל דיוקנין בגויה, בגיני כף וארא, אחמית דיוקניה, באל שדי, דאיהו מראה, דאתחמי דיוקנא אחרא בגויה, וכל דיוקנין עלאין ביה אתחזון.

בגיני כף, יעקב בההוא זמנא, כתיב, (בראשית כח) ויחלם והנה סלם מצב ארצה (וראשו), מהו סלם, דרגא דשאר דרגין ביה תליין והוא יסוד העולם. וראשו מגיע השמימה, הכי הוא לאתקשרא בהדיה. וראשו מגיע השמימה, מאן ראשו. ראשו דההוא סלם. ומאן איהו, דא דכתיב ביה (בראשית מז) ראש המטה, בגין דאיהו ראש להאי מטה וממנה נהיר. מגיע השמימה, בגין דאיהו סיומא דגופא, וקאים בין עלאה ותתאה, פמה דברית איהו סיומא דגופא, וקאים בין ירכין וגופא, ועל דא מגיע השמימה.

והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו, (בראשית כח) אלין ממנן דכל עמין, דאינון סלקין ונחתין בהאי סלם. פד ישראל חטאן, מאידה האי סלם וסלקין אינהו ממנן, וכד ישראל מתפשרן עובדייהו, אסתלק האי סלם וכלהו ממני נחתי לתתא, ואתעבר שולטנותא דלהון, כלא בהאי סלם קיימא.

הכא חמא יעקב בחלמיה,